

того ж, малозабезпеченим, включаючи іноземців, гарантується захист в цивільному та адміністративному суді – обраний жертвою адвокат буде повністю оплачений державою, яка також бере на себе всі судові витрати і пов'язані з веденням справи витрати. Таким чином, я вважаю, що необхідно враховувати досвід зарубіжних країн для вдосконалення боротьби з домашнім насильством.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ВЛАДИСЛАВ СЕМЕНОВИЧ ЗАХАРОВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

СУЧАСНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ В СПРАВАХ З ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Домашнє насильство безперечно є однією з найбільш серйозних і складних проблем, з якими стикається право охорона сьогодні. Домашнє насильство вже давно є головною причиною вбивств в більшості громад. Як ключовий соціальний феномен, воно ставить під сумнів сферу, широту та роль сучасної правоохоронної політики та практики. Поліція не завжди відповідала на цей виклик найкращим чином. Історично домашнє насильство розглядалося як фактично приватна сімейна справа, не придатна для силового втручання уряду. Насправді американський закон колись визнавав чоловіків справжніми головами своїх домоволодінь з правом наносити тілесні покарання непокірним дружинам. Хоча більшість законів такого роду зникли на початку XIX століття, їх залишкові наслідки продовжували проявлятися в соціальних нормах і дозволах сучасного суспільства. суспільство розширило роль уряду як захисника не тільки поза домом, але і всередині нього. Однак інституційні переходи до нової політики та процедур часто відстають від змін у суспільному ставленні, і це традиційно стосується поліцейських відділів, які займаються домашнім насильством. Більше того, не кожен поліцейський особисто прийняв цю зміну, і наслідком цього іноді було нечутливе ставлення до жертв домашнього насильства. Динаміка переслідування також сприяла нерішучості поліцейських відомств належним чином надавати допомогу жертв домашнього насильства. Поліціанти часто стикаються з жертвами жорстокого поводження, які потрапляють у кругообіг захисту свого кривдника, і багато поліціантів помилково прийшли до висновку, що втручання є безглуздом або навіть шкідливим. Як тільки доцільність втручання поліції стала очевидною, поліцейські відомства

намагалися стримувати домашнє насильство методами вирішення конфліктів та емоційною підтримкою, а не покладаючись на традиційне посилення законності. На жаль, самі ці методи не виявилися настільки ефективними, як сподівались і, як злочинність з домашнього насильства набула більш широкого визнання, виник примус до більш жорсткої, орієнтованої на арешт, реакції. На жаль, існує все більше доказів того, що такі арешти не обов'язково запобігають повторному зловживанню. Насправді зараз існує відчуття, що ці арешти можуть навіть погіршити ситуацію в деяких сім'ях. Як результат, багато освічених людей ставлять під сумнів арешт як ексклюзивний, бажаний метод запобігання подальшому насильству. Таким чином, для більшості, короточасний арешт практично не вплине на попередження майбутнього насильства в сім'ї, так як короточасний арешт має відносно незначний вплив на запобігання їх участі у злочинах з наркотиками, пограбуваннях, крадіжках зі зломом та інших

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.9:343.226

ДМИТРО ВАДИМОВИЧ ЗМІЇВСЬКИЙ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ В СУСПІЛЬСТВІ

Насильство завжди було частиною існування людства. Різноманітні його прояви можна побачити у кожному куточку світу. Щорічно більше мільйона людей гине, а ще більше травмуються, як внаслідок замаху на власне життя та здоров'я, так і внаслідок міжособистісних і колективних форм насильства. Загалом, насильство є однією з провідних причин смерті в усьому світі серед людей віком від 15 до 44 років.

Протидія насильству вимагає комплексних зусиль, у тому числі шляхом прийняття законів, надання судового захисту та зміни соціальних установок. Існує велика кількість ідей щодо зниження рівня насильства в суспільстві за допомогою законодавства. На нашу думку, прийняття закону про зброю може допомогти пересічній людині захистити себе від насильства. Масові розстріли людей за їх релігійні переконання, політичні погляди та національність стають все більш поширеними у всьому світі. Опоненти володіння зброєю вважають, що вільний обіг зброї може призвести до посилення насильства, пов'язаного із зброєю, посиляючись на найгірші масові розстріли в США, де право власності на зброю конституційно захищено Біллем про права. Але рівень